

Troballa de la Mare de Déu de Coaner

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Oratori i santuari de la Mare de Deu de Coaner. Demarcació de Coaner
Emplaçament	Ctra. C-55, sortida 17 i prendre camí de Coaner (a la fàbrica Jover). Passat Coaner un centenar mts
Alçada:	342

Coordenades:

Latitud:	41.83345
Longitud:	1.71142
UTM Est (X):	393004
UTM Nord (Y):	4632087

Classificació

Número de fitxa	08229 - 338
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Obert
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	08229A015000830000MZ

Fitxes associades:

[Santuari de la Mare de Déu de Coaner](#)

[Oratori de la Mare de Déu de Coaner](#)

[Romeria a Coaner](#)

Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 08/09/2017 - 02:00

Descripció

Llegenda o tradició sobre la troballa de la Mare de Déu de Coaner. La recull P. Camós a "Jardín de Maria plantada en el Principado de Cataluña" quan descriu la Mare de Déu de Coaner. El relat, molt similar a d'altres del mateix estil, diu que molts segles enrere prop de la riera de Coaner hi havia un bou. Un pastor va notar que s'amagava entre unes rames properes i hi va comparèixer. Va quedar molt admirat de torbar en aquell lloc una sagrada imatge de la Verge, amb les branques que li formaven una mena de pavelló.

Comunicada la notícia al rector anaren molts dels felegresos a buscar la Mare de Déu i la van col·locar a l'església parroquial, però va desaparèixer molt aviat i tornà a situar-se al punt on l'havien trobada. Creient que era aquesta la voluntat divina se li edificà en un turó proper una capelleta que, pel fet de ser massa petita després va ser enderrocada per construir-hi l'actual.

Així mateix, en els goigs de Nostra Senyora de Coaner es relaten els mateixos fets: Un pastor ditxós trobá / vostra imatge prodigiosa / en una boixeda hermosa, / en la que ell vos adorá / y Coaner vos visitá / ab efecte verdader. (...) La gent de Coaner pasmada / entengué ab tal maravella / que en particular Capella / voliau ser col·locada / la cual fou luego acabada / aplicant tot son poder. Aquesta marededéu ha estat invocada tradicionalment davant de la necessitat d'aigua i també per guarir coixos i trencats, així com per protegir les parteres.

Història

L'historiador Albert FÀBREGA (2005: 6) considera que el culte a Santa Maria devia existir a Coaner almenys des del segle XIII (moment en què és datada la imatge romànica de la Verge) i sosté la hipòtesi que des dels inicis l'església parroquial tenia l'advocació de Sant Julià, que en algun moment anterior a 1557 es va construir una capella a l'exterior destinada al culte a Santa Maria. Fàbrega aporta dos documents que demostren que abans de la construcció de l'actual Santuari de Santa Maria a Coaner hi havia una capella dedicada a la Mare de Déu. No es pot assegurar que estigués situada al mateix indret on avui hi ha el santuari, tot i que és molt possible que fos així. Sigui com sigui, el 27 de setembre de 1648 es va construir l'actual església dedicada a Santa Maria, que des d'aleshores va acollir la imatge. L'any 1968, per manament del bisbe de Solsona i adduint motius de seguretat, la imatge es traslladà a l'actual emplaçament, a la parròquia de Valls de Torroella.

Bibliografia

Anònim (1913). Sant Mateu de Bages. Coaner. Més creus processionals. Contractes d'argenters manresans, Revista Ilustrada Jorba, núm. 53 (novembre 1913), Manresa, p. 427.

BENET, Albert; DUOCASTELLA, Anna M. (1988). "Sant Mateu de Bages", Història del Bages, Manresa, Parcir Edicions Selectes, p. 408.

BENET, Albert; MAZCUÑAN, Alexandre; JUNYENT, Francesc (1984). "Sant Julià de Coaner", Catalunya Romànica, vol. XI "El Bages", Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana, p. 465-469.

FÀBREGA ENFEDAQUE, Albert (2005), "Sobre les esglésies de Coaner", Dovella, núm. 90. Manresa, p. 5-9.

